

2259. (903.) Δέρματος μερίς δισχιδῆς καὶ πορδαῖς ἐξαττούσαις περι-
δριουμένη. οἱ ταύτη ἠδόμενοι ἄνδρες πῶς οὐκ ἂν εἶεν σκώληξιν ἴσοι;

3411.

Ὅστις σταλάζον ἐκροᾶς κατ' ἐννέα
σκῆνος προτιμᾶ, μεσσόθεν δυσωδίας
ἀπόζον, ὄγκω σαρκίνῳ περισκεπές,
Ἄνθρωπος οὐκέτ' ἐστὶν ἀλλὰ θηρίον.

Moriz Schmidt.

4003. Εἰ κατὰ κτηνέων τρόπον ὁ ἀνὴρ τέρπει τὴν γυναῖκα τῷ νώτῳ
αὐτῆς ἐπικείμενος, ἰστέον ὅτι αὕτη ἡ κτηνώδης ἐστὶ συνουσία, φίλη πᾶσι
τοῖς ἐρωτικοῖς ἀνδράποισι.

4014. (1750.) «Ἰδού, τῇ ὑπερβολῇ τοῦ πλήθους τῶν σανδανίων ξύλων
τῶν ταῖς περιβολαῖς κατατετριμμένων ἢ κοίτη νῦν, ὡς ἄβρομέλεια, σκληρὰ
ἐστίν.» οὕτως ἐμὲ εἰς τὸ στῆθος ἄρας, συγχυθείσης μου τῇ σφοδρᾷ τῶν
χειλέων πίεσει τὸν χιτῶνα τῇ ἄκρου τοῦ ποδὸς λαβίδι ἐφ' αὐτὸν ἐλκύσας
κατῆρξεν ὁ πανοῦργος ὧν ἐβούλετο.

4299. (1885.) Πρῶτον μὲν διὰ τοῦ «μὴ μὴ» τὰς ἡδονὰς οὐδ' ἐλα-
χίστου τιμῶσα, ἔπειτα δὲ πόσον γενόμενον ἐνδεικνυμένη, ὕστερον δὲ αἰδοῦς
μέτοχος, μετὰ δὲ ταῦτα ἤττον ἀντιτείνουσα, πάλιν δὲ τὴν εὐστάθειαν προιε-
μένη, ἔπειτα δὲ ἔρωτος γέμουσα, ἐνεργοῦσα κρυφαῖς παιδιαῖς, ἐπαφροδί-
τοις, σφοδραῖς, τέλος δὲ ἀδεῶς ἐκταθέντων τῶν ἄρσρων ἄμετρον ἡδονὴν
ἐνδεικνυμένη ἢ πρὸς εὐγενῆ γυναῖκα συνουσία καλή ἐστίν.